

WESLEY JÁNOS LELKÉSZKÉPZŐ FŐISKOLA

John Wesley Theological College

KÜLDETÉSNYILATKOZAT

„*A parókiám az egész világ*” – ez volt John Wesley anglikán teológusnak, a metodista megújulási mozgalom, majd egyház megszervezőjének az egyik ismert jelmondata. Azt értette alatta, hogy köteles mindenkinek az éppen mutatkozó testi, szellemi vagy lelki szükségleteire figyelemmel szolgálni, amennyiben a szóban forgó személy ezt igényli.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget (MET) 1987-ben a Wesley János Lelkészképző Főiskola (WJLF) megalapításakor is ez az eszme vezérelte. Meggyőződésünk volt és maradt, hogy a világ története során minden jobbító szándék ellenére mindvégig igényelni kényszerül az emberi segítséget, a szolidaritást. Hitünk zsinórmértéke a Biblia, amikor a bűnről beszél, az ember elveszett voltára helyezi a hangsúlyt, erőteljesen képviselve, hogy a másoknak nem bíróra, hanem segítőre, megmentőre, megváltóra van szüksége.

A Főiskolán létesített szakok kivétel nélkül a segítségre szoruló embert mint kivételes értéket látják maguk előtt. Amikor lelkészeket, hittanár-nevelő tanárokat, teológusokat, szociális munkásokat, pedagógiai, környezetkutató szakembereket képezünk, olyan szakmai és emberi felkészítést tartunk fontosnak, amely a hallgatókat képessé teszi a társadalmi lelkipásztorkodásra. Ezalatt azt értjük, hogy jelöltjeink nemcsak a biblikus, teológiai, elméleti és gyakorlati kérdésekkel vannak tisztában, hanem értik, érzik azt a társadalmi helyzetet is, amelyben az igehirdetésnek hangoznia kell, és Jézus Ézsaiás nyomán megfogalmazott hitvallása lesz az övék is: „*Az Úrnak lelke van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat, hogy hirdessem az Úrnak kedves esztendejét.*”

Eredeti elgondolásunk az volt, hogy elsősorban a hittudományi stúdiumokon részt vevők számára biztosítunk tanulmányokat és diplomaszerezési lehetőséget szociális munkás szakon is. Egyre nyilvánvalóbb ugyanis, hogy különösen a leszakadó térségekben mutatkozó pasztorációs igény a szociális ellehetetlenülés tüneteivel együtt jelentkezik. Hajdan John Wesley komoly gondot fordított arra, hogy a 18. századi Anglia társadalmi bajaival lelkipásztorai szakszerűen és szervezeten foglalkozzanak. De a gondolat ősi, hiszen már Izrael ókori társadalmában is nagyon jól ismerte a „megváltót”, aki kötelességszerűen és törvényben meghatározott feltételek szerint végzett segítő tevékenységet szegények, özvegyek, fogyatékosok, gyermekek, foglyok vagy jogaikban bármilyen módon korlátozottak körében.

Amikor 1993-ban a szociális munkás szakot a felsőoktatási törvény alapján – a szak képesítési követelményei híján – egyházi szakként megalapítottuk, működtetni kezdtük (később természetesen a miniszter szakindítási engedélyét is irataink közé iktathattuk), arra az álláspontra helyezkedtünk, hogy a szociálismunkás-képzésnek nemcsak a wesleyánus normákhoz, hanem a modern kori szakmai oktatási szempontokhoz is tökéletesen igazodnia kell. Így születtek meg a megfelelő curriculumok is.

Oktatóink felkészültsége, rátermettsége megfelelő, sőt sok esetben kiemelkedő. Nagy előny számunkra, hogy munkájuk végzése során alkalmazásuk feltételeinek biztosítása közben képesek az iskola anyagi lehetőségeit is figyelembe venni. Az oktatáson túl az iskolai közéletben való részvétel egyik terepe a Szenátus, melyen (a különféle szakmai szerveződések és fórumok lehetőségeihez hasonlóan) a szakmai minőség folyamatos megvitatására, biztosítására és ellenőrzésére is lehetőség nyílik. Ösztönözzük oktatóinkat lehetőség szerinti tudományos fokozatok elérésére.

Ha a Főiskola közép- és hosszú távú elképzelései lebegnek szemünk előtt, akkor arról azt mondhatjuk, hogy mindenekelőtt szeretnénk a jelenlegi szakok oktatási körülményeit megfelelő szinten rögzíteni. Ezután gondolunk arra, hogy a felépítésre már előkészített újabb irányok felé nyissunk, változatlanul szem előtt tartva a segítséget kérő vagy elfogadó ember igényeit. De szeretnénk fejleszteni hallgatóink kreatív készségét is, ezért lehetőséget biztosítunk a csoportfoglalkozásokban ma már nélkülözhetetlen kézművességek elsajátítására is.

Az alapító távlati szándéka az, hogy az elemi oktatástól elindulva a középiskolán keresztül a felsőoktatás legmagasabb szintjéig építse ki képzési rendszerét. Így valósult meg a folyamatos képzés lehetősége Főiskolánkon és annak társszervezetein belül. Ma már rendelkezünk óvodával (családi napközivel), általános iskolával, középiskolával, művészeti képzéssel is. A Főiskola további célja a doktori iskola beindítása, valamint az egyetemi intézményi lét elérése.

Budapest, 2012. június 18.

Dr. Iványi Gábor

rektor